

že totiž nekolikované rakousko-uherské bankovky nebyly již v době uzavření smlouvy, o niž v daném případě jde, zákonným platidlem na území, kde smlouva byla uzavřena; vždyť i kdyby nekolikované rakousko-uherské bankovky v oné době a na onom území nebyly bývaly již zákonným platidlem, nebylo by lze podle toho, co svrchu bylo vyloženo, pokládati smlouvu, v níž trhovává cena byla v těchto bankovkách ujednána, z tohoto důvodu za jednání, které by odporovalo účelům svrchu zmíněných zákonů.

Odepřel-li žal. úřad v daném případě souhlas ke zcizení nemovitostí z důvodu, který nemá co činiti s účelem zákonů sledujících provádění pozemkové reformy, vybočil výrokem svým z oněch mezí, které zákon žal. úřadu vytkl pro jeho volný pohyb a volnou úvahu při výkonu úřední moci vznesené naň § 7 zábor. zák.

Nař. rozhodnutí jest tedy nezákonným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 1418.

Mimořádné poměry poválečné: * Dne 26. listopadu 1921 nebyly služnovské úřady na Slovensku příslušny rozhodovati podle § 20 nař. ze dne 21. července 1921 č. 237 sb. z. a n. o rozvrhu povinné dávky obilí ze sklizně z r. 1921 na jednotlivé držitele zemědělských podniků.

(Nález ze dne 13. června 1922 č. 8108.)

Věc: Julius Sch. v Č. proti Hospodářskému úřadu pro Slovensko v Bratislavě (Dr. E. Bednář) o dodání obilí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem služnovského úřadu v St. Ďale ze dne 26. listopadu 1921 č. — byla st-li ve smyslu §§ 2 a násl. nařízení ze dne 30. června 1921 č. 224 sb. z. a n. a §§ 2 a násl. nařízení ze dne 21. července 1921 č. 237 sb. z. a n. předepsána pro období 1921/22 dodávka 350 q obilí.

Odvolání st-lovo žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl, poněvadž zde není důvodů stanovených v § 2 vl. nař. ze dne 30. června 1921 č. 224 sb. z. a n.

Maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí musil se nss nejprve z moci úřední zabývati otázkou, netrpí-li nař. výrok zmatkem, který by bránil nss-u přistoupiti vůbec k přezkoumání výroku toho, jakožto úředního aktu vydaného úřadem k vydání jeho nepřislušným.

V tomto směru dospěl nss k tomto závěru:

Nař. rozhodnutí potvrdil žal. úřad v cestě instanční rozhodnutí služnovského úřadu v St. Ďale, kterým bylo st-li jako držitel zemědělského podniku uloženo, aby dodal státu určité množství obilí ze sklizně r. 1921.

V § 20 vl. nař. ze dne 21. července 1921 č. 237 sb. z. a n., jímž doplněno bylo vl. nař. ze dne 30. června 1921 č. 224 sb. z. a n., které v § 2 jedná o povinnosti jednotlivých držitelů zemědělských podniků dodati státu obilí ze sklizně v r. 1921, se ustanovuje, že o rozvrhu povinné dodávky na jednotlivce rozhodne okresní správa politická (županský úřad); podle odst. 2. § 20 cit. nař. č. 237 jest pak do rozhodnutí okresní správy politické (županského úřadu) přípustno odvolání k zemské správě politické

(zemskému hospodářskému úřadu), kteréžto úřady rozhodují s konečnou platností. Podle § 22 cit. nař. č. 237 ve znění čl. 4. vl. nař. ze dne 5. října 1921 č. 360 sb. z. a n. vydá okresní správa politická (županský úřad) každému zemědělci o povinné dodávce písemný nález, v němž nutno stanovit jak množství obilí, které zemědělec má v celku dodati, tak i částky, jež z celkového množství připadají na jednotlivé dodací lhůty, zároveň pak nutno zemědělce upozorniti, že nedodrží-li stanovených lhůt, zaplatí náhradu podle § 3 nař. ze dne 30. července 1921 č. 224 sb. z. a n.

Z ustanovení §§ 20 a 22 cit. nař. č. 237 plyne tedy zcela jasně, že rozhodovati o tom, jaké množství obilí ze sklizně roku 1921 jest jednotlivý držitel zemědělského podniku povinen státu dodati, náleží na Slovensku v I. stolici výhradně do příslušnosti županských úřadů.

Tato kompetenční norma nebyla dosud vůbec, tudíž ani v době, kdy v daném případě bylo vydáno rozhodnutí I. stolice (dne 26. listopadu 1921), modifikována, neboť ve Sbírce zákonů a nařízení státu čsl. nebyl vyhlášen žádný předpis, který by tuto kompetenční normu měnil (§ 2 lit. c) zákona ze dne 13. března 1919 č. 139 sb. z. a n.). Nss nemusil se tudíž zabývatí otázkou, v jaké formě jest modifikace řečené normy možná, a zda by zmocnění, které bylo ministerstvu pro zásobování lidu uděleno v § 35 cit. nař. č. 237 z r. 1921, i přes ustanovení § 84 úst. listiny postačilo, aby toto ministerstvo kompetenční předpisy § 20 cit. nař. mohlo s právním účinkem změnit.

Nss musel tudíž vycházeti jedině od kompetenční normy obsažené v §§ 20 a 22 cit. nařízení č. 237 z r. 1921.

Podle spisů správních rozhodl v daném případě o tom, jaké množství obilí ze sklizně roku 1921 má státu dodati, v I. stolici služnovský úřad, tedy orgán, jenž podle jasného znění §§ 20 a 22 cit. nař. č. 237 z roku 1921 není vůbec příslušným o této otázce rozhodovati.

Rozhodnutí I. stolice bylo tedy v daném případě vydáno orgánem k vydání jeho absolutně nepřislušným, a jest tedy výrokem zmatečným.

Jestliže tedy žal. úřad nař. rozhodnutím potvrdil zmatečný výrok úřadu služnovského, jednal proti zákonu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývatí meritem stížnosti.

Č. 1419.

Vyhoštění: I. Převzetím do státní správy nestává se soukromá železnice státním podnikem a nestávají se její zaměstnanci státními zaměstnanci. — II. Konání vojenské služby železniční na Slovensku není dle zákona důvodem pro nabytí státního občanství rep. čsl. — III. Čsl. státní občanství ve smyslu § 1 č. 1 úst. zák. ze dne 9. dubna 1920 č. 236 sb. z. a n.

(Nález ze dne 13. června 1922 č. 8374.)

Věc: Jan E. v Prešově (adv. Dr. V. Stern z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran vyhoštění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.